



**DLACZEGO CZYTANIE
TO WYOBRAŻANIE?**

**RENATA
PASYMOWSKA**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – mgr Maria Ferenc
mgr Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
mgr Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Czas trwania zajęć:

2 godz. lekcyjne.

Temat:

Dlaczego czytanie to wyobrażanie?

Cele główne:

- rozbudzanie zainteresowania czytelnictwem i kreowanie wyobraźni,
- wdrażanie do wyrazistego czytania,
- uświadomienie uczniom, jak wielką moc kryje w sobie książka,
- wyzwolenie potencjalnych możliwości oraz zainteresowań dziecka.

Cele operacyjne – uczeń:

- przeczyta fragment lektury na głos tak, aby zainteresować innych, wysłucha tekstu zaprezentowanego przez rówieśników, stworzy obrazy w tzw. „stop-klatkach”, wyreżyseruje epizody teatralne, skorzysta z pomocy nauczyciela i rówieśników, poprawi błędy.

Metody:

pracy z tekstem, polisensoryczne, małe formy teatralne, waloryzacyjne.

Formy pracy:

zbiorowa, w parach, w grupie.

Środki dydaktyczne:

dowolna lektura, świeca, charakterystyczne rekwizyty, projektor, ekran, parawan, materiały do wykonania sylwet.

Przebieg zajęć:

- 1. Zapoznanie z tematem i celami zajęć, określenie NaCoBeZU** – przeczytanie i wysłuchanie fragmentu lektury, wykonanie scenariusza i zaprezentowanie utworu poprzez obrazy, gesty, ruch, emocje, odgłosy i zapachy.
- 2. Zaproszenie do Czytankowa.** Nauczyciel wprowadza uczniów w świat reżysera i informuje, że sami doświadczą, jak to jest nim być. Stworzenie nastroju do czytania lektury, czyli przyjęcie wygodnej pozycji, zapalenie świecy, przygaszenie jaskrawego światła.
- 3. Wyrazista prezentacja treści lektury przez uczniów z zastosowaniem zatrzymania.** Podczas czytania nauczyciel robi przerwy na wizualizację, wyjaśnienia zdarzeń i słów, prezentację zapachów i odgłosów.
- 4. Praca koncepcyjna nad wydzielaniem scen metodą „burzy mózgów”.**
- 5. Wybór najciekawszych propozycji.**

6. **Podział klasy na zespoły i wylosowanie scen.**
7. **Ponowne przeczytanie fragmentu w celu przypomnienia sobie szczegółów.**
8. **Próba „wyjęcia” sceny z lektury i omówienie sposobów prezentacji.**
9. **Dokonanie wyboru i opracowanie przebiegu akcji, dialogów i rekwizytów.**
Wdrażanie do kreowania i roztaczania wizji zdarzeń.
10. **Obsadzenie członków zespołu w rolach i odgrywanie prób.**
11. **Prezentacje pomysłów zespołów.** Uczniowie mogą przedstawić fabułę z wykorzystaniem dowolnej formy teatralnej.
12. **Mierzenie się z opinią widzów.** Konstruktywna wzajemna krytyka rówieśników.
Dzielenie się emocjami.
13. **Podsumowanie zajęć.** Próba udzielenia odpowiedzi na pytanie: „Dlaczego czytanie to wyobrażanie sobie tego, czego nie ma?”. Dzielenie się wrażeniami po zabawie w teatr.
14. **Ocena zaangażowania uczniów.** Nauczyciel stara się docenić każdą aktywność dziecięcą, zwłaszcza dzieci ze SPE.

Komentarz metodyczny

Taki rodzaj pracy nad lekturą – pracy koncepcyjnej – daje szansę tym uczniom, o których mówi się, że „nie mieszczą się w swojej skórze”. Dadzą się poznać od strony twórców, tzw. generatorów pomysłów. W ten sposób zaistnieją w gronie rówieśniczym i doświadczą sukcesów.